
 (een nogal korte, door de leijke van het v.o.j. hierna

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 320, Altsaxofonist Charlie Parker, geboren in Kansas City, Kansas, 29 augustus 1920, in 1948, waarmee dit hoofdstuk begint, dus 28 jaar oud. Hij wordt beschouwd als de grootste, belangrijkste, meest invloedrijke, meest creatieve en zo kun je door gaan, individuele jazzmusicus die de muziek tot nu heeft voortgebracht, ook al is het 31 jaar geleden dat hij overleed. Al die superlatieven latend voor wat ze zijn of niet zijn: Parker heeft op de musici van zijn generatie en die daarna een groter muzikale, stilistische invloed uitgeoefend dan enig andere jazzmusicus in de geschiedenis. Want hij was inderdaad zeer creatief, hij heeft enorm veel bedacht, en hij maakte, wat je moeilijk kunt uitleggen, ontzettend mooie muziek. Daarbij, en dat maakte vooral indruk op de vakbroeders, hij beheerste de altsaxofoon in technisch opzicht zoals niemand voor hem, hij is later technisch geëvenaard, maar niemand ~~is~~ is na hem echt verder gekomen - technisch had Parker kennelijk de uiterste grens bereikt. Zo serieus als hij met muziek bezig was, zo uiterst beheerst, zo onbeheerst leefde hij. In absolute chaos. Het begon op zijn 15e in de drug-scene van Kansas City -niet zijn geboortestad, maar Kansas City, Missouri, de laten we maar zeggen jazzstad- en eindigde twintig jaar later. Hij overleed als 34-jarige in New York.

- New York City, voorjaar 1948. Charlie Parker speelt met zijn kwintet in de Onyx Club aan 52nd Street en zoals dat toen ging werd er soms een half uurtje rechtstreeks via ~~de~~ radio uitgezonden. Hoe ging dat: er kwam een technicus met een kastje, hij zette een microfoon voor het orkest en stopte de draad in dat kastje, verbond de andere draad met de dichtsbijzijnde telefoon die de muziek doorgaf naar het betreffende radiostation dat via middengolf uitzond. Low fi met storing dus, en dat werd dan thuis door iemand opgevangen en vastgelegd op een lakplaat. Van zo'n grijsgedraaid, ruisend en spetterend exemplaar werd vele jaren later soms een LP gemaakt, daarom kan ik u Parker op die manier laten horen. Uit twee programmas koos ik twee stukjes, de mooiste en in tegenstelling tot bijna alle andere min of meer compleet. Miles Davis speelt trompet Duke Jordan-piano, Tommy Potter-bas, Max Roach-drums. Dit is eerst "My old flame".

plaat 1 Charlie Parker All Stars: My old flame (Johnston, Coslow)
A/voorlaatste - 3:22 - America 30 AM 6061
"My old flame". Uit een andere uitzending: "The way you look tonight"

zelfde Charlie Parker All Stars: The way you look tonight (Jerome Kern)
B/1 - 4:41 - idem
"The way you look tonight", song van Jerome Kern, de Charlie Parker All Stars voorjaar 1948 via oorspronkelijk live radio vanuit de Onyx Club aan 52nd Street in New York City, met Miles Davis-trompet, Duke Jordan-piano, Tommy Potter-bas, Max Roach-drums. Als opnamen voor het eerste verschenen op Debut. Excuses voor de kwaliteit, maar bij Parker moet je dat soms voor lief nemen. Gaan we nu naar echte grammofoonplaten, een Savoy-session in de studio van Harry Smith, 18 september 1948, ook weer in New York City. Twee veranderingen in Parker's kwintet, ik weet niet zo gauw wat Tommy Potter ging doen, maar hij is opgevolgd door bassist Curly Russell, Duke Jordan ging bij Stan Getz spelen, maar John Lewis, teruggekomen uit Europa met de big band van Dizzy Gillespie, verliet dat orkest en kwam bij Parker achter de piano zitten. Er werden vier stukken van Parker opgenomen die daaraan ~~minimale~~ minimale compositorische arbeid besteedde. Twee maal een blues, en twee maal het "I got rhythm"-accoordenschema. Hij maakte alleen de A-regel, die komt drie keer, het tussenstuk, de z.g. 'bridge' dan wel 'release', genoemd B, werd geïmproviseerd. Maar het waren wel allemaal fraaie en/of ingenieuze melodische lijnen. Eerst een blues in F, u hoort de vierde en laatste take die de Master werd, vrij wat sneller gespeeld dan de drie voorgaande takes. "Barbadòs".

plaat 2 Charlie Parker All Stars: Barbados-4/M (Charlie Parker)
B/3 - 2:26 - Savoy S5-J 5500
"Barbados", Master-take 4. Nu het eerste "I got rhythm"-schema. Toonsoort ook weer F, maar, wat redelijk bijzonder was voor Bebop, de melodische lijnen van de trompet en altsaxofoon lopen niet unisono, er is fraai ritmisch vlechtwerk. U hoort de afgebroken take 1 plus de Mastertake 2 van "Ah-leu-cha".

zelfde Charlie Parker All Stars: Ah-leu-cha 1+2/M (Charlie Parker)
B/4 - 0:37 + 2:52 - idem

NA 94966

18:45

Glu 22.02.86

als Jlt van
Nas Jangsch 320, Mark,